

Hva ligger øverst i bunken av faglitteratur akkurat nå?

Astri Vannebo
JournalistMaster of Management

Vi har spurt **Kari Troland**, senior- spesialist i nevropsykologi ved Haukeland Universitetssykehus, om litteratur og lesevaner.

– En diger bunke med abstracts som jeg må igjennom siden jeg sitter i en gruppe som i regi av kunnskapscenteret holder på å vurdere løsemiddelskader.

Hva leser du mest, artikler eller bøker?

– Jeg leser nok mest artikler. Hvis jeg skal henge med, er det dem jeg må jeg ty til. Fagbøkene blir fort litt utdatert. I den grad jeg bruker bøker, er det mest som oppslagsverk. Ralph Reitan sin bok om nevropsykologi er en gammel klassiker som jeg stadig vender tilbake til. Det samme gjelder Muriel Lezaks bok *Neuropsychological Assessment*, som nærmest har bibelstatus blant mange nevropsykologer.

Hvilke tidsskrift leser du?

– Som medlem av International Neuropsychological Society, får jeg deres tidsskrift. Det samme gjelder selvsagt Psykologtidsskriftet. Jeg snapper dessuten med meg artikler fra nettet og er blitt veldig glad i helsebiblioteket. Det har jo åpnet seg så mange muligheter til å finne stoff.

Er det ei fagbok du savner på norsk?

– Ikke egentlig. Jeg synes det går veldig greit å lese på engelsk. Men jeg kunne tenke meg at det ble skrevet en norsk bok à la Ralph Reitans. En fantastisk bok, hvor han forklarer ting gjennom case. Jeg lekte faktisk med tanken om å redigere en slik bok selv, med bidrag fra sentrale norske nevropsykologer, men tid er det jo knapt med, og jeg klarte heller ikke å finne en entusiastisk medredaktør, så jeg ga det opp.

Hva leser du av skjønnlitteratur?

– For tiden leser jeg Stieg Larssons Millenniumtrilogi. Jeg liker bøkene veldig godt, selv om jeg fra en psykologs ståsted irriterer meg litt over enkelte av karakterene. Salander, for eksempel. Her går det ikke helt i hop. Karakteren tegnes som en type Asperger, men til det er hun for flink sosialt. Sånne tanker streifer meg under lesningen, men så tenker jeg «pytt, pytt». Jo Nesbø setter jeg også stor pris på. Jeg har også lest – og blitt veldig glad i – *Den lukkede bok* av Jette A. Kaarsbøl, og Carlos Ruiz Zafóns *Vindens skygge*, selv om jeg siden angret på at jeg ikke hadde ventet med denne til etter at jeg hadde

vært i Barcelona, hvor mye av handlingen utspiller seg. Jeg har hørt rykter om at Zafón kommer med en ny bok nå i september – og den skal jeg ha.

Hvor er du helst når du leser?

– I sofaen hjemme. Tar jeg med boka på sengen, bare sovner jeg. Jeg hører ikke til dem som *alltid* må ha med en bok på reise. Men i det siste har jeg reist ganske mye, og da jeg måtte vente på flyplassen i Madrid i nærmere seks timer, var det godt å ha Larsson med i veska.

Mange er redde for at norsk fagspråk skal tape for engelsk – hvilke tanker har du om det?

– Jo da, jeg kan se faren, og vi må klart tilstrebe å finne gode norske ord. Men det å oversette krever mye tenkearbeid. Kanskje er det ikke alltid bryet verdt? Vi skal jo også kommunisere internasjonalt, så vi trenger absolutt å kunne de engelske begrepene. Jeg er faktisk mer opptatt av at vi skal finne gode måter å forklare faget vårt på «på vanlig norsk» til pasienter, henvisere og andre som har bruk for det. Det gjelder kanskje særlig innenfor mitt fagfelt.

Du kan velge ei bok til ferien. Hvilken blir det?

– Den har jeg allerede valgt. Det må bli Stieg Larssons andre, som jeg ennå har en god del igjen av. Skulle jeg velge et alternativ, måtte det bli Haruki Murakamis *Kafka på stranden*